

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

ความโลภเป็นภัยต่อธรรม

(วันนี้มีผู้มาฟังธรรมประมาณ ๓๐๐ คน)

เมื่อวานวันที่ ๓ มิถุนา ทองคำได้ ๕๐ สตางค์ ส่วนดอลลาร์ได้ ๙๓ ดอลลาร์ ทองคำ ๔,๐๐๐ กิโลกรัม เวลานี้ขาดอยู่ ๑,๙๕๕ กิโลกรัม ทองคำที่เราตั้งใจว่าจะได้มอบในการช่วยชาติคราวนี้ ๔,๐๐๐ กิโลกรัม เวลานี้ได้แล้ว ๒,๐๔๖ กิโลกรัม ยังขาด ๑,๙๕๔ กิโลกรัม ในจำนวนที่จะมอบในเร็ว ๆ นี้ ๑,๐๐๐ กิโลกรัม ได้แล้ว ๑,๐๐๙ กิโลกรัม ดอลลาร์ ๑ ล้านบาท เวลานี้ยังขาดอยู่ ๒๗๐,๘๗๒ ดอลลาร์ ตัดมันหางสั้นเข้าไป ๆ นะ

วันนี้ก็ไม่ได้พูดอะไรมากแหละ เพราะพูดทุกวัน ๆ พูดนี้พูดเพื่อชาติบ้านเมืองนะ แต่หนักมาก แยกชาติ แยกบ้านแยกเมืองนี้หนัก เรื่องชี้หมูราชี้หมาแห้ง ส่วนมากมีแต่เรื่องถึงขยะ ๆ ถึงส้วมถึงถ่านมาอยู่ แหม อะไรก็ไม่รู้ หาความสะอาดมาเนียดธรรม ซึ่งเทียบกับทองทั้งแท่ง ไม่ค่อยจะมีนะ มีแต่พวกถึงขยะถึงมูตรถึงคุณมันทับเข้ามา ถมเข้ามา แล้วจะหาความสุขมาจากที่ไหนคนเรา เมื่อฝันต่อหลักความจริงคือธรรมแล้ว หาความสุขไม่ได้นะ ใครจะว่ามีเงินมีทองกองเท่าภูเขา มันก็เสกเป่าเฉย ๆ ความทุกข์เต็มหัวใจ ๆ ด้วยกัน

ความโลภนี้สำคัญนะ จนกลายเป็นเรื่องความตะกละตะกลามไปเลยนะ หมดหิริโอตตปปะ ความโลภมันได้แสดงตัวมัน มันเป็นภัยต่อโลกมาก อย่างที่ท่านแสดงไว้ว่า โลภ ธมฺมานํ ปริปนฺโน แปลตามศัพท์ตรง ๆ ว่า ความโลภเป็นอันตรายต่อธรรมทั้งหลาย คำว่าธรรมคือ ความดีงาม คนดีงาม ความประพฤติดีงาม สมบัติเงินทองข้าวของมีอยู่ด้วยความดีงาม หามาด้วยความดีงาม แต่ความโลภนี้เข้าไปกลืนหมดแหลกหมด ท่านว่าเป็นอันตรายต่อความดีงามทั้งหลายนี้ เรียกรวม ๆ ว่า เป็นอันตรายต่อธรรม ธรรมคือความดีงาม

ความโลภมันของเล่นเมื่อไร แล้วต่างคนต่างส่งเสริมขึ้นมาไม่รู้เนื้อรู้ตัวนะ จนกลายเป็นความตะกละตะกลามไปเลย เวลานี้โลกขนาดนั้นนะ ถ้ามันหยาบมากเขาเรียกตะกละตะกลามไปเลย เวลานี้ก็อย่างนั้นละ เรานี้ก็สอนมาเต็มเม็ดเต็มหน่วย ด้วยความเมตตาแล้ว ๆ ไม่มีอะไรเลยเกี่ยวกับโลกสงสารที่จะแบ่งสันปันส่วนแม้เม็ดหินเม็ดทรายมันไม่มีในหัวใจเลย มีแต่ความเมตตา แล้วก็เห็นแบบนี้แหละ ไอ้พวกถึงขยะ ถึงมูตรถึงคุณ มันแสดงความตะกละตะกลามออกมาอย่างผาดโผนโจนทะยาน

อันนี้ที่น่าทึ่งมากจริง ๆ เหมือนว่า ชาวพุทธเราไม่ได้เป็นชาวพุทธเลย เป็นชาวเปรต ชาวผี ชาวตะกละตะกลามไปด้วยกันหมด ฟังให้ดีนะ น่าทึ่งขนาด นั้นแหละเวลานี้ นี่ละกิเลสมันเข้าอยู่ในหัวใจผู้ใด มันแสดงออกมาอย่างผาดโผน โจนทะยานด้วยความตะกละตะกลาม นี่ตัวสำคัญมากนะ หยาบไหมตะกละ ตะกลาม หยาบไหมพิจารณาซี คือ กินไม่เลือก ขอให้ได้กิน ขอให้ได้กิน อันนี้ที่ หยาบโหล่มากที่สุด

เราที่หนักใจนะการสั่งสอนโลก รื้อฟื้นจุดลากออกจากหล่มลึก มันก็บิ่นกัน นอกจากนั้นก็มาเห็นว่า เราเป็นภัยต่อมันเสียอีก นี่ชิมมันยิ่งหนักเข้าไปอีกนะ โห น่า ทูเรศเหมือนกัน เดียวนี้จะไม่บาปมีบุญติดหัวใจชาวพุทธเราแล้วนะเวลานี้ ไม่ว่าจะ ส่วนย่อยส่วนใหญ่ส่วนไหน ใหญ่เท่าไรความสกปรกโสภณยิ่งหนัก ออกหน้าออกตา ศีลธรรมจะแทรกออกไปไม่ได้เลย ถ้ามีศีลธรรมประจำ ๆ ทุกคน ตั้งแต่ครอบครัวหนึ่ง ๆ นี่ละรากฐานของโลกก็คือ ครอบครัวแต่ละครอบครัว ๆ มีศีลมีธรรมด้วยกัน ผัวกับ เมียไม่ทะเลาะกันนะ ต่างคนต่างอยู่เย็นเป็นสุข ผากเป็นผากตายกันได้เพราะศีลธรรม มีขอบมีเขต เอาศีลธรรมเป็นรั้วกันบังคับเอาไว้ ไม่ทำสิ่งชั่วช้าลามก ซึ่งเป็นเครื่อง ความแสงแทงใจซึ่งกันและกันไม่นำมาใช้ นี่เรียกว่า ธรรม ไม่ได้อยู่ในความว่ามี ว่าจนนะ อยู่ที่น้ำใจและความประพฤติที่ปฏิบัติต่อกันนี่คือ ธรรม สำคัญตรงนี้

ถ้านี้มีประจำใจ ๆ ตั้งแต่พ่อแม่ลงไปหาลูก ลูกก็เป็นลูก ได้รับความชุ่มเย็นอบอุ่นจากพ่อแม่ เพราะมีศีลมีธรรม ไม่ระแคะระคาย ไม่ทะเลาะเบาะแว้งระหว่างพ่อแม่กับแม่ให้ลูกได้เห็น ลูกก็อบอุ่นเย็นใจ ไปที่ไหนก็ยิ้มแย้มแจ่มใส ลูกเขาเหมือนกัน ลูกเราเหมือนกัน ต่างออกมาจากแบบพิมพ์ที่ดีด้วยกัน นี่ละธรรม เห็นคุณค่าอยู่อย่างนี้ แต่มันไม่ได้สนใจนะ มันถึงเป็นพินเป็นไฟเผากันตลอดเวลา เพราะไฟมันชิมซาบอยู่ตลอดเวลา แล้วก็ออกอย่างผาดโผนโจนทะยาน ไม่มีความละอายบาปละอายบุญละ มัน ออก

ถ้าธรรมแทรกอยู่ตรงไหน ๆ นับตั้งแต่ครอบครัวเหย้าเรือนลงไป จนกระทั่งถึง ส่วนรวมเป็นระยะ ๆ หัวหน้าบ้านดี ลูกบ้านก็เกรงขามและมีความเคารพรัก แล้วหัว หน้าไปเป็นลำดับ ตั้งแต่ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือข้าหลวง ขึ้นไปเป็นลำดับจนกระทั่งถึงรัฐบาล ต่างคนต่างมีธรรมประจำตัวทุกคน ๆ ไปปฏิบัติ หน้าที่การงาน เมืองไหนจะชุ่มเย็นยิ่งกว่าเมืองไทยเราที่เป็นชาวพุทธ และได้ปฏิบัติ ตามหลักแห่งธรรมพระพุทธเจ้า ไม่มีบ้านไหนเมืองใดจะเจริญรุ่งเรืองกว่าบ้านเมือง ที่มีธรรมนะ ถ้าไม่มีธรรมตรงไหน นั่นละคือพินคือไฟแทรกไปแล้ว ๆ มันแทนกัน ทันที ไฟนั่นแหละมันเผา ถ้าไม่มีธรรม ไฟก็เผา

เวลานี้เราหาคูชิตที่ว่านี้ มันมีที่ไหน แทบจะไม่ปรากฏนะ ยิ่งแสดงความผาดโผน โจนทะยานลงมาด้วยอากัปภิกิริยาของนรกจกเปรต ตะกละตะกลาม กินไม่เลือก ๆ กลืนไม่เลือก มันกินไปหมดตลอด ตะไปเลย นี่เห็นไหมความโลภ นี่ละมันเป็นอันตรายไหม ที่ว่าเหล่านี้ หรือมันเป็นคุณต่อโลกหรือ ใครโลกมากเท่าไรยังเป็นคุณต่อโลก เป็นคุณต่อตัวเอง เป็นคุณต่อบ้านต่อเมืองอย่างนั้นหรือ ไปหาชิมที่ไหน

ความไม่โลภ ความมีอรรถมีธรรม ความรู้จักขอบเขตความพอดีต่างหาก จะพาให้โลกมีความร่มเย็นเป็นสุข แต่ไม่สนใจมาปฏิบัติ เนื่องจากกิเลสมันลากมันไถไปเรื่อย ๆ รากฐานของมันคือราคะตัณหา รากฐานของกิเลสที่จะแสดงลวดลายออกมาทำโลกให้เดือดร้อนวุ่นวายไปทั่วดินแดนเรานี่ คือ ตัвраคะตัณหา แล้วต่างคนต่างเสริมเรื่อยนะ ไม่มีใครว่าจะลดหย่อนอ่อนข้อลงไปในการส่งเสริมราคะตัณหานี้ ทุกอย่าง อากัปภิกิริยาแสดงออกมานี้ เป็นเรื่องของราคะตัณหาออกตลาดทั้งนั้นนะ

คูชิต เมืองไทยของเราเนี่ย แต่ก่อนพ่อแม่ของเราเคยเห็นมีไหม การนุ่งการห่ม เป็นยังไง เรียบร้อยสวยงาม ประเพณีของชาวไทยเรามีขนบธรรมเนียมมาแต่ปู่ย่าตายาย เวลานี้ลูกหลานเกิดขึ้นมานี้ มันฆ่าพ่อแม่ไปหมดเลยนะ เอาแต่มา ยิ่งไอ้พวกลัทธิไม่มีศาสนา ลัทธิราคะตัณหาเขามีความฉลาดดัดแปลงแต่งเครื่อง แต่งเนื้อแต่งตัวต่าง ๆ มาเจียดเมืองไทยเรานี้ลุ่มไปหมดเลยนะ แต่งเนื้อแต่งตัวนี้คูชิต เมืองไทยเราเวลานี้มีไหม ขนบประเพณีของชาวไทยเราซึ่งเป็นเนื้อเป็นหนังของเรา มาตั้งแต่โบราณโบราณ มันมีที่ไหนเวลานี้

ก็ราคะตัณหาตัวนี้เองทำอวดกัน อวดก็อวดราคะตัณหาตัวเอง จะอวดอะไร เพื่อฟินเพื่อไฟ ไม่ใช่อวดเพื่อความชุ่มเย็นนะ แหกเหลวไปหมดแต่งเนื้อแต่งตัว จนกระทั่งไอ้ตูด หมาดำหุ้มตูด ๆ มันคงรำคาญตามันบ้าง หรือมันรำคาญเหลือประมาณทนไม่ได้ มันถึงมาเตือนเสียบ้างก็ไม่ผิดนะ เราเห็นหนังสือพิมพ์ออกมา เห็นการ์ตูน เห็นหมาดำไอ้ตูดตัวหนึ่ง เขาเขียนรูปการ์ตูนเอาไว้ แล้วผู้หญิงคนหนึ่งนุ่งขึ้นมา ข้างหนึ่ง(หนีบ)ผ้า จนจะเห็นที่มันนูนละ ผ้าเข้ามานี้ แล้วข้างหนึ่งยังไม่ผ้า ไอ้ตูดมา มันก็มาคาบทางนี้ มาคาบตั้ง แล้วก็ตบหัวไอ้ตูดนะ ผู้หญิงคนนั้นละ มาตบหัวไอ้ตูด มาคาบทำไม่ว่างั้น ตรงนี้ยังไม่หนีบ ตรงนี้ยังไม่ผ้า มันว่างั้น ถ้าผ้าหมด เลิกหมดเลยแล้ว จะเห็นเป็นเหมือนกับไอ้ตูดนี้แหละ มันว่างั้น เตี้ยนี้ยังไม่ถึงขั้นไอ้ตูดนะ ยังเป็นลูกศิษย์ ไอ้ตูด

เอาเรียนเก่ง ๆ ปฏิบัติเก่ง ๆ ให้มันเก่งกว่าไอ้ตูดซิ เลิกหมดเลยทั้งหญิงทั้งชาย ให้มีแต่ทำแต่ที่เต็มบ้านเต็มเมืองอวดกัน แล้วเป็นยังไง หมานี่วิ่งเข้าป่าหมดเลย ถ้าใกล้ทะเลลงทะเลหมดแล้ว..หมา เห็นไหมนี่ ลัทธิหมามันเข้ามาแทรกบ้านแทรกเมือง

ของเรา มีศีลมีธรรมที่ไหน สิ่งเหล่านี้เป็นความสวยงามของมนุษย์ที่มีศีลธรรมอยู่ด้วยกัน แต่งเนื้อแต่งตัวสุภาพเรียบร้อย พอเหมาะพอดี เป็นที่งามตาชื่นใจด้วยความมีศีลมีธรรมด้วยกัน อันนี้มันยิ่งกำเริบเสิบสานเอาฟินเอาไฟมาเผากันนะ แต่งแบบที่ไอ้ตูบไปสอนนี่นะ พวกเรามันสู้ไอ้ตูบไม่ได้ ไอ้ตูบต้องไปสั่งสอน มันไปคาบผ้าชิ้นดิ่งๆ ตบหัวมันนะ มึงมาคาบทำไม ตรงนี้ยังไม่หนีบ ตรงนี้ยังไม่ผ่า มันว่าจั้น ให้ผ่าให้หมด หนีบให้หมด เลิกออกหมดเสีย ถ้ามันลงขนาดนี้แล้ว ให้เปิดเต็มที่เสีย อย่ามาทำวับๆ แวมๆ อย่างนี้ ราคาญาติไอ้ตูบเหลือเกินจึงมาคาบเดือนนี้แหละ ความหมายจะว่าจั้น

พวกเรานี้เป็นยังไง หมาเราอยู่ในวัดป่าบ้านตาด ตัวหูตูบมันมีหลายตัวนะ ให้ระวัง เดี่ยวเราจะเดือนหมาเราอีกเสียก่อน เดือนหมาไอ้ตูบเรานี้แหละ บอกมึงเตรียมตัวไว้ประตูดันนะ ใครวับๆ แวมๆ มึงคาบลากลงคลองไปเลย บอกให้มันคาบลากลงคลองไปเลย นั่นนะห่วยมากแข็ง อยู่ตรงนั้น มันเก่งนักพวกนี้ ช่วยกูหน่อย มันเก่งนัก เวลานี้เรายังไม่ได้สอนไอ้ตูบ มันยังไม่ถึงขั้นรุนแรง พอจะสอนไอ้ตูบให้ช่วย เราก็เลยช่วยเสียก่อนเวลานี้ ต่อไปไอ้ปู้กกี้ก็ มันมีตูบอยู่ปลายหุมนันนิดหน่อย ใอันนี้วับๆ มีหูตูบ บางตัวไอ้ตูบ ยิ่งเสี่ยวพระนั่นยิ่งเก่งนะ ทางมัน เขาเรียก ทางด้วนก็ไม่ใช่ด้วนนะ มันมีทางนะ หุมนันตูบหมด ใอันนี้ตัวจะเดือดร้อนมากกว่าเพื่อนนะ จะต้องได้รับใช้ตลอดเวลาเลย ให้ไปคาบคนนั้น ให้ไปคาบคนนี้

แล้วคนมาวัดป่าบ้านตาดมากขนาดไหน ไอ้พวกตัววับๆ แวมๆ นั่นนะ ตัวทำลายชาติบ้านเมืองชนบประเพณีของพ่อของแม่ ปู่ย่าตายายไม่มีเหลือนี้ ราคาจะตั้นหาตัวนี้แหละ มันกลืนมันคาบไปหมดเลย ดีไม่ดีมันจะคาบหูไอ้ตูบไปด้วยนะ ไอ้ตูบไปเดือนไปคาบผ้ามัน เดี่ยวมันฟาดหูไอ้ตูบอีก ไอ้ตูบจะหูกุดหูด้วนไปอีก ระวังยากนะ ไม่ทราบว่าจะมาทางไหนภัยนะ ไอ้ตูบไปเดือนภัย เดี่ยวมันจะฟาดไอ้ตูบเข้าอีก ไอ้ตูบเลยเป็นภัยใหญ่เลย

นี่เห็นไหม ราคาตั้นหาตัวนี้ ตัวมันรุนแรงเวลานี้นะ เขาผ่านออกมาจากเมืองนอกเขา อูบายหาเงินเขา เราก็จ้างซื้อสุดซ่อง ใง่สุดใง่ เขามาอะไรคว่ำมา ๆ มาอวดกัน แต่งเนื้อแต่งตัวจนจะดูไม่ได้เวลานี้ พวกชาวไทยเรานี้เป็นกันหมดทุกภาคนะ มันระบาดสาตกระจายเร็วที่สุดนะ ถ้าเรื่องความสกปรกโสภมเป็นฟินเป็นไฟเผาไหม้สัตว์โลก เฉพาะอย่างยิ่งชาวพุทธเรานี้ มันระบาดสาตกระจายไปหมด มองดูบ้างซิ ศีลธรรมมี ทำไมไม่สังเกตบ้าง

แต่งตัวเอามาอวดกัน เยาะเหยียดตั้นหา ไปเยาะเหยียดมันอะไรตั้นหานะ มันเหยียดหัวเราตลอดเวลา ไปเยาะเหยียดมันหาอะไร เรายังไม่รู้ตัวอยู่หรือ ไปที่ไหนจนจะ

ดูไม่ได้นะ ทุเรศจริง ๆ ขนบประเพณีของพ่อของแม่ไม่มีเหลือแล้วเวลานี้ เมืองไทย
เราไม่มีอะไรเป็นเนื้อเป็นหนังนะ โโลเลมากที่สุด ไม่มีหลักเกณฑ์เป็นเนื้อหนัง
ของตัวเองเลย คือเมืองไทยเรานี่ พุดตรง ๆ

เราก็เป็นคนไทย แล้วนำศาสนาที่เยี่ยมที่สุดมาสอนโลก แล้วก็มาเห็นความ
สกปรกโสภณที่สุดแล้วมันก็เข้ากันไม่ได้ ทีนี้มันก็คละเคล้ากันกับศาสนา มันถึงได้
เกี่ยวโยงได้สอนกันอยู่เวลานี้ ถ้ามันเป็นมหามนต์ทั้งตัวเสียจริง ๆ ก็ไม่ต้องสอนมัน
เพราะพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ไม่เคยมาสอนมานานะ สอนคน นี่เห็นว่าข้างหนึ่ง
เป็นคนข้างหนึ่งเป็นหมา เลยจุดลากข้างที่เป็นหมา เพื่อจะให้เป็นคน เหมือนไอ้ตูบ
มันจุดลากข้างหนึ่งที่ยังไม่หนีบยังไม่ผ่านนั้นแหละ มันช่วย ถ้าหากว่าเปลือยเสียจริง ๆ
แล้ว ดีไม่ดีไอ้ตูบแผ่นเลยละ สู้ไม่ได้

นี่มันเป็นอย่างนั้นนะพวกชาวไทยเรา ไม่มีหลักมีเกณฑ์เลย ขนบประเพณีเป็น
ของตัวเอง เป็นเนื้อหนังของชาติไทยเราไม่มีเหลือที่ไหนเวลานี้ ไม่เห็นมีนะ เลอะ ๆ
เทอะ ๆ ดีไม่ดี ไปมีอยู่ตามบ้านนอกบ้านนาเขาต่างหากนะ การแต่งเนื้อแต่งตัวมีความ
สุภาพเรียบร้อย น่าดูน่าชม น่าชื่นอกชื่นใจ สมว่าผู้มีศีลธรรม นอกจากนั้นภายในเท่า
ไร ยิ่งเป็นนรกอเวจีไปหมดนะ มันคลุกเคล้าไปด้วยความสกปรกโสภณทุกอย่าง ทั้ง
ล้วนทั้งถ่านทั้งขยะมูลฝอยทุกอย่าง มีอยู่ในนั้นหมดเลยนะ

แล้วว่า บ้านนั้นเจริญ บ้านนี้เจริญ ยิ่งใครเขาไปเมืองใหญ่ออกมา โห โอ้อ่า
นะ เฉพาะอย่างยิ่งในเมืองไทยของเรา ก็ถือว่า กรุงเทพฯ กรุงเทพฯ แปลว่า เป็น
เมืองเทวดา มันเมืองเปรต เมืองผียังไม่ได้ดูกันหรือ เอาธรรมจับเข้าไปซี เมือง
เปรตเมืองผีมันอยู่ตรงนี้แหละ รวมกันอยู่ทั้งหมด กรุงเทพฯ เทวดามันจะมีสัก ๒-
๓ ตัวหรือ ๒-๓ คนก็ไม่รู้นะ นอกนั้นมีแต่เปรตแต่ผีเต็มบ้านเต็มเมือง ทุกอย่าง
ความสกปรกโสภณ ความเดือดร้อนวุ่นวาย อยู่ในเมืองหลวง เมืองหลวงเป็นหัว
ใจแห่งพื้นแห่งไฟก็ไม่ผิดแหละทุกวันนี้ เพราะไม่มีศีลธรรมเข้าแทรกแซงเลย มัน
กลายเป็นเมืองผีเข้าไป

การปกครองบ้านเมืองก็ กรุงเทพฯ เป็นเมืองใหญ่ที่สุด เป็นเมืองปกครอง
บ้านเมือง แล้วนรกอเวจีมันก็อยู่ที่นั่น ความตะกละตะกลาม ความเห็นแก่ได้ เห็น
แก่กิน เห็นแก่กลิ่นก็เต็มอยู่ที่นั่น ๆ กลิ่นนี้กลิ่นอะไร ไม่ใช่กลิ่นตบกลิ่นปอดมนุษย์
กลิ่นใคร เหล่านี้ก็อยู่เมืองใหญ่นั่นแหละ ไม่ได้อยู่บ้านนอก ไม่มี ความเดือดร้อน
ของบ้านนอกจึงไม่ค่อยมีเหมือนในเมืองนะ แล้วสุดท้ายก็ในเมืองใหญ่ ๆ นั่นแหละมัน
ก่อไฟเผาออกมา ตาสีตาสายอยู่ตามท้องนาที่ร้อนไปตาม ๆ กันหมด ตาสีตาสาจริง ๆ
ไม่ได้ไปก่อไฟเผาใครนะ กองใหญ่ ๆ นั่นละ กองเมืองเทวดานั้นแหละ เป็นเมือง

เปรตเมืองผี เมืองความโลภไม่พอ ตะกละตะกลาม มันกลืนไปหมด กลืนไปหมดเลย เราเห็นไหม

นี่แหละ เรื่องไม่มีศาสนาในใจ มีแต่ฟืนแต่ไฟ หวังแต่จะร่ำจะรวยจะสวย จะงาม จะดีจะเด่น ไม่ทราบเอาอะไรมาตีมาเด่น ก็สร้างตั้งแต่ความชั่วทั้งวันทั้งคืน มันเอาความดีความเด่นมาจากไหน ก็มีแต่ฟืนแต่ไฟเผาหัวอกตัวเองแล้วยังไม่แล้ว เผาคนอื่นอีก ก็มีเท่านั้นเรื่องความชั่ว อย่าเข้าใจว่า มันจะเอาความดี ความดี ความสุขความเจริญ สงบสุขร่มเย็นมาสู่บ้านสู่เมืองนะ ไม่มี มีแต่ฟืนแต่ไฟทั้งนั้น ให้พี่น้องทั้งหลายรู้เนื้อรู้ตัวทุกคนนะ วันนี้ก็ไม่พูดมากอะไรนักนะ พูดแค่นี้แหละเหน้อย..

ลูกศิษย์จากฮาวายมากราบเรียนถามปัญหา

ลูกศิษย์ ลูกศิษย์จากต่างประเทศฝากมากราบเรียนถามปัญหาหลวงตาว่า นักปฏิบัติจะสามารถสัมผัสสภาวะธรรม ที่เรียกว่า นิพพานชั่วคราว ได้หรือไม่อย่างไรคะ หลวงตา แต่ผู้ทำความชั่วช้าลามก เป็นหมูเป็นหมาดังที่เทศน์อยู่ตะกั๊นนี้ มันจะครองความทุกข์ได้ชั่วคราว นอกนั้นมีแต่ความสุขอย่างนี้ได้ไหม เอาตอบมา หือ มันสร้างแต่ความชั่วช้าลามกเต็มหัวใจ แล้วมันจะครองนรกได้ชั่วคราวไหม นรกบีบหัวมันตลอดก็ปดตลอดก็ลปี่ไม่เห็นพูดบ้างเลย เข้าใจหรือเปล่าละ นรกจะมีชั่วคราวได้ยังไง ก็สร้างแต่ความชั่วตลอดเวลาแล้วนรกจะมีชั่วคราวได้ยังไง มันก็เผาตลอดละซี

สร้างนิพพานก็เหมือนกัน สร้างมากได้มาก สร้างน้อยได้น้อย ไม่สร้างเลยมีแต่จมนรก เข้าใจหรือเปล่าละ ไปบอกเขาอย่างนั้น และบอกตัวเองก่อนไปบอกเขาละ อย่าไปบอกคนอื่น เขาฝากมา ๆ เหมือนเราไม่มีปัญหาอะไร นี่ตัวปัญหาที่ใหญ่อยู่ที่นี่ ถ้ามามาเห็นไหมละ บ๊ีบเลย ถ้ามามาบ๊ีบ ๆ ออกเลย พูดจริง ๆ นะ เราไม่โอ้ไม่อวดธรรมนี้กระเทือนทั่วโลกธาตุ อะไรมาสัมผัสบ๊ีบ มันจะออกทันที ๆ

นี่ซี ที่ไม่มีใครสนใจมันก็ไม่รู้ไม่เห็นว่าเป็นยังไง บ๊ีบมาบ๊ีบเลย ๆ ทันที เหนือขนาดไหนเหนือโลก ติดอะไร ข้องอะไร คาอะไร แม้จะไปติดเขา บ้านนั้น เคยเห็นไหม ก็บอกว่าไม่เคยเห็น แต่บ้านเราเคยเห็น เราอยู่บ้านเรา เนะเราก็ไม่ติดติดบ้านเขา เราไม่ติดบ้านเรา ติดเขา เราไม่ติดเราเป็นไรไปไซ้ไหมละ ติดใครก็ติดซี เราไม่ติดเราเสียอย่างเดียว ดีหมด ถ้าติดเราซี เตี้ยติดหมดทั้งโลกธาตุ เนะ มันก็อย่างนั้น

หลวงตา อยากได้นิพพานชั่วคราวไหม

ลูกศิษย์ ไม่อยากได้ค่ะ

หลวงตา นึกว่าอยากได้ เราก็ให้ไปตายเสียชั่วคราว แล้วค่อยฟื้นมาใหม่

โอ้ พุดจริง ๆ นะ เอาธรรมออกมาพูด เราไม่ได้โอ้อวดเหยียบย่ำ ทำลายใคร ธรรมเป็นธรรมล้วน ๆ สอนถึงขณะนี้ แหมว่างั้นเลย ป็นนะที่เราช่วยโลกทุกวันนี้ ทุกสิ่งทุกอย่างที่ออกแสดงนี้เรียกว่าบั้นไป บั้นจับชี้จับมูตรจับคูไปอย่างนั้นแหละ เป็นอย่างนั้นนะ ถ้าธรรมตาแล้ว อี้ย ว่างั้นเลย ฟังแต่ อี้ย มันสกปรกขนาดไหนโลก มีแต่กองทุกข์จากความสกปรกคือ การทำชั่ว มันจะหาความดีที่ไหนมา

ใครมาก็อวดดี อวดดีอะไร ชั่วมันเต็มตัว มันเอาดีมาพูดเฉย ๆ ประดับร้าน ตัวของมันเองคือพินคือไฟ ยิ่งผู้มียศถาบรรดาศักดิ์สูง ๆ ใหญ่ ๆ โอ้อ่าฟูฟ่า มีเงินเป็นจำนวนไม่ทราบกี่ล้าน ๆ ๆ ทั้งเอาไปฝากเมืองนอก ทั้งชุดอุโมงค์ ภายในเก็บเอาไว้ เอาเงินกองไว้ในอุโมงค์ นี่ละตัวนรกทั้งเป็นนรกทั้งตายอยู่ตัวนี้หมด สายตาของธรรมจับปั๊บ เห็นหมดเลย

นั่นมันยังโอ้อ่านะ โอ้อ่าในกองพินกองไฟที่จะเผามันในเมืองผีอีก เมืองคนนี่มันก็ปิดไว้เสีย ที่ไฟเผาหัวอกมันอยู่ที่นี่ มันเอาเรื่องสิ่งภายนอกมาโอ้อ่า ยศถาบรรดาศักดิ์ เอาเงินทองข้าวของมาประดับให้โลกตาบอดดู ก็หลงเป็นบ้าไปตามมัน ภายในมันคือไฟ เผาหัวอกมันอยู่ตลอดเวลา ใครจะหนัก ไฟจะเผามากยิ่งขึ้นกว่าพวกนี้ว่างั้นเลย นี่ละสายตาของธรรม จับเข้าไปมันเห็นหมดจะว่าไง พระพุทธเจ้าสอนโลกได้ยังงี้ถ้าไม่เห็น มาสอนลูบ ๆ คลำ ๆ ได้หรือ ธรรมถ้ามันเป็นแล้วมันเห็นหมดนี้ว่าไง พุดแล้วเหนื่อย เอาละจะให้พร

.....

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร

WWW.luangta.com